

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg skal ikke forlænge denne debat ret meget, men jeg vil gerne sige til hr. Sigsgaard, som omtalte værdiafgiftens velsignelser og henviste til Norge og Sverige, hvad konkurrence angår, at dér har man netop ikke konkurrence, hvad vin angår, dér har man statsmonopol. Værdiafgift kan være en god ting, når prisen er nedadgående, og der blev nævnt benzin, men er man i den situation, at importprisen på benzin vil stige 2 øre med den værdiafgift, man skulle have, så ville prisen til forbrugeren stige 6 øre; det er dér, den har sin uheldige virkning.

Jeg forstår ikke, at socialdemokratiet er så meget imod det system, man nu vil indføre. Det var nøjagtig det samme system, man indførte på vinområdet, hvor man også gik over fra en kombineret mængde- og værdiafgift til en ren mængdeafgift. Det var, medens Viggo Kampmann var finansminister.

Aksel Larsen: Ministeren har ikke forstået mig ganske. Han mener nu, at jeg kun har begrundet mit ønske om en samlet revision af hele forbrugsbeskatningen med, at nu har vi fået momsen. Nej, den revision har jeg hele tiden ment at vi trængte til, men jeg har sagt, efter at vi har fået momsen, måtte det da være rimeligt og muligt at foretage en sådan revision. Det er altså blevet mere påtrængende, og det er blevet lettere, og det er det, jeg har sagt.

Men så benytter ministeren denne sin halve misforståelse til at begå en hel misforståelse. Han siger: ja men momsen, den fik vi jo engang i 1967, og derefter var der 10 måneder, hvor hr. Aksel Larsen havde indflydelse, og der skete ingenting. Så vidt jeg ved, var det i foråret, vi traf beslutning om momsen; så gik der et par måneder, før den var trådt i kraft, og måske kan ministeren huske, at folketinget havde et og andet at bestille i april og maj måned 1967. Derpå gik der jo kun tiden indtil efteråret, så det var langt mindre end 10 måneder. Jeg håber, den fg. finansminister i sin nye bestilling er i stand til at tælle bedre, end han har vist evner til her på denne talerstol.

I øvrigt har jeg sagt dette i taler, jeg har holdt herinde, og jeg har sagt det bl. a. i en tale ved fremsættelsen af et lovforslag, som

ministeren sikkert kender. Man ved jo godt, at det var hensigten fra socialdemokratiets og socialistisk folkepartis side, at når vi havde første del af skattereformen vel i hus, det, der blev vedtaget i foråret 1967, skulle vi derefter som en nærliggende opgave tage fat på forbrugsbeskatningen; dette skulle have været påbegyndt i efteråret 1967, men af grunde, alle kender, blev det ikke til noget. De medlemmer i denne sal, som i dag har vist, at de ikke ønskede at genere regeringen, ikke ønskede at udtrykke misbilligelse af regeringens handlemåde i et konkret tilfælde, de var jo virksomme for at vælte den tidligere regering og derved hjælpe den nuværende regering med at komme til. Det ved den fg. finansminister alting om, og så kan han ikke bebrejde os, at vi ikke nåede at gennemføre hele denne revision af forbrugsbeskatningen i løbet af disse, jeg erkender, noget forvirrede efterårsmåneder 1967.

Men det ændrer ikke, at man kunne have taget fat på det derefter. Det har regeringen og regeringspartierne imidlertid ikke villet; derfor er der ikke gjort noget ved det, og derfor får vi disse stykkevisse revisioner.

Så er der restaurantkatten. Dér mener ministeren, at regeringens måde at afvikle den på er at foretrække. Det mener jeg ikke af grunde, jeg har redegjort for, og hr. Egon Jensen har redegjort for nogenlunde tilsvarende grunde. Men jeg kan ikke undlade at benytte lejligheden til at sige, at jeg beklager, at hotel- og restaurationsbranchen i sine forhandlinger med finansministeren har været alt for svag i koderne. Man skulle ikke have gået på forlig med finansministeren om denne stykkevisse afskaffelse, men have sagt: intet eller alt. Så ville jeg tro, at man ved et pres fra branchen, ved et pres fra befolkningen og ved et politisk pres herinde i folketinget var nået til det rigtige resultat, nemlig en total afskaffelse med det samme.

Jeg har i øvrigt kun én bemærkning til til ministeren: det er den, at jeg har ret udførligt gjort rede for, og hr. Egon Jensen har gjort rede for, at regeringen ikke har været og ikke er villig til så meget som at forhandle om en ordentlig revision af forbrugsbeskatningen, og at regeringen og finansministeren heller ikke har været villig til at forhandle om spørgsmålet: dækning